

мира на земјтж, иде ся представе въ различни видове, споредъ това, коя часть отъ освятенитж му повърхнинж ще си види отъ земјтж. Нанистина, нека $ABCD$ (черт. 61) да представлява кръглыйтъ пътъ на земјтж T , и нека слънцето S ся намира въ площтж на той кръгъ на такова голямо разстояние въ сравнение съ радиусътъ AT , чото личи, кои отиватъ отъ слънцето къмъ лунитж въ различнитъ и положения $A, B, C, D\dots$, можтъ да ся считатъ паралелни по между си. Освятената часть на лунитж въ сичките тѣзы положения ще ся отдѣля отъ неосвятената съ голѣмый кръгъ mn , който е перпендикуляренъ къмъ посоката на слънчевытъ лъчи; а видимата, отъ земјтж, част на лунитж отъ невидимитж съ кръгътъ rq , който е перпендикуляренъ къмъ линиитж, коя съединява центроветъ на лунитж и земјтж. Отъ това, ако ний предположимъ, че луната ся мѣрда по посокъ на стрѣлкитж, то фазитъ ще следватъ въ сѫщыйтъ порядъкъ, въ който ги наблюдаваме. Тѣй, когато луната ся намира въ A , тогава неосвятената част на лунитж ще бѫде обрната къмъ земјтж и слѣдов. ще стане *новолуние*. Въ B само твърдѣ малка частъ отъ освятенитж повърхностъ ще ся види отъ земјтж, и луната ще ся представи въ видъ на сърпъ. Въ C ще ся види полвината отъ освятенитж повърхност и слѣдов. луната ще ся представи въ видъ на полвина кръгъ, сир. ще бѫде въ *първоктъ четвърть*. Въ D ще бѫде по голамитж частъ отъ освятенитж повърхност, и отъ това луната ще представлява една отъ промеждинитъчнитъ форми между полвина кръгътъ и пълнитъ кръгъ. Въ E цялата освятена частъ ще ся види отъ земјтж и слѣдов. ще стане *пълнолуние*. Въ $F, Q\dots$ луната ще има формитъ, които показахме по преди (черт. 60— f, g, h).

Черт. 61.

